«Allah'ım! Ayyaş b. Ebî Rabîa'ı kurtar. Allah'ım! El-Velîd İbnu'l-Velid'i kurtar. Yâ Allah! Seleme İbnu'l-Hişâm'ı kurtar! Allah'ım! (Müşrikler elinde) zayıf ve âciz görülen diğer mü'minleri de kurtar! Allah'ım! Mudar (müşrikleri) üzerine baskını şiddetlendir. Allah'ım! İçinde bulundukları bu yılları onlara Yûsuf Peygamber'in kıtlık yıllarına benzet!»

Ebu Hureyre -radıuyallahu anh- anlatıyor: Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem- namazda son rekatta başını kaldırınca şöyle dua ederdi: «Allah'ım! Ayyaş b. Ebî Rabîa'ı kurtar. Allah'ım! El-Velîd İbnu'l-Velid'i kurtar. Yâ Allah! Seleme İbnu'l-Hişâm'ı kurtar! Allah'ım! (Müşrikler elinde) zayıf ve âciz görülen diğer mü'minleri de kurtar! Allah'ım! Mudar (müşrikleri) üzerine baskını şiddetlendir. Allah'ım! İçinde bulundukları bu yılları onlara Yûsuf Peygamber'in kıtlık yıllarına benzet!»Aedından Peygamber –sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu: «Gıfar Kabilesi Allah onları bağışladı, Eslem Kabilesi de Allah onlara güven/emniyet verdi.» İbnu Ebi'z-Zinad babasından şöyle dedi: Bunların hepsi sabah namazında idi.

[Sahih Hadis] [Muttefekun Aleyh]

Nebi –sallallahu aleyhi ve sellem- sabah namazının son rekâtında başını rükûdan kaldırıp, "Semiallahu limen hamideh" dediği zaman, kunût yapar ve şu duayı okurdu: «Allah'ım! Ayyaş b. Ebî Rabîa'ı kurtar. Allah'ım! El-Velîd İbnu'l-Velid'i kurtar. Yâ Allah! Seleme İbnu'l-Hişâm'ı kurtar! Allah'ım! (Müşrikler elinde) zayıf ve âciz görülen diğer mü'minleri de kurtar! » Peygamber –sallallahu aleyhi ve sellem- o sahabelerin kurtulmaları ve azaptan selamette olmaları için dua etti. Mekke'de kâfirlerin elinde esir idiler. Ayyaş b. Ebi Rabia Ebu Cehil'in anne bir kardeşiydi, onu Mekke'de hapsetmişti. Seleme b.Hişam Ebu Cehil'in kardeşi olup eskiden İslama girmişti, Allah yolunda azap gördü ve onu hicret etmekten men ettiler. el-Velid b. el-Velid, Halid b. el-Velid'in kardeşi olup Mekke'de hapsedildi sonra da onlardan kurtulup kaçtı. «Allah'ım! Mudar (müşrikleri) üzerine baskını şiddetlendir. Allah'ım!, içinde bulundukları bu yılları onlara Yûsuf Peygamber'in kıtlık yıllarına benzet!» Allah'ım! Azabını ve cezanı Kureyş kâfirlerinin üzerine çetin kıl, Onlar Mudar kabilesindendirler. Onların üzerine azabını artır ve onlara büyük bir kıtlık ver, yedi yıl ve daha fazla, Yusuf -aleyhisselâm-'ın zamanında olduğu gibi olsun. "Vat'atu" yani ayakla çiğnemek, bu hadisin gereğince Allah'ın sıfatlarından bir sıfattır. el-Vat'u kelimesi şiddete ve azaba hamledilir. Allah Teâlâ'ya nispetine gelince, çünkü o fiili ve takdiridir, en doğrusu Allah bilir. Ardından Peygamber –sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu: «Gıfar Kabilesi Allah onları bağışladı.» Bu ifade onları bağışla anlamında dua olabilir. Ya da Allah'ın onları bağışladığının haberini vermiş

olabilir. Keza şu sözünde olduğu gibi: «Eslem Kabilesi de Allah onlara güven/emniyet verdi.» Bu ifade de Allah Teâlâ'nın onları selamette kılması için dua anlamı taşıyabilir. Yahut onlarla savaşı emretmedi. Allah onlarla barışı istedi ve savaşı engelledi haberini vermiş olabilir. Bu iki kabilenin duada özellikle seçilmelerinin sebebi, Gıfar Kabilesi eskiden beri Müslüman olmuşlardı. Eslem Kabilesi de Peygamber –sallallahu aleyhi ve sellem- ile anlaşma yapmışlardı. İbnu Ebi'z-Zinad babasından şöyle nakletmiştir: Bunların hepsi sabahtı. Şunu demek istiyor, bu hadisi bu isnad ile babasından rivayet etmiştir. Ve zikredilen duanın sabah namazında olduğunu beyan etmiştir/açıklamıştır.

http://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/8297